

12. oktober 2009

Supplement til samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 20. oktober 2009

1. Forberedelse af G20 Finansministtermøde den 7. og 8. november
2. Forberedelse af Det Europæiske Rådsmøde den 29. og 30. oktober 2009
  - a) Exit-strategier
  - b) Klimafinansiering
– Vedtagelse af rådskonklusioner
  - c) Finansielt tilsyn: Status
– Mundtlig rapportering fra formandskabet
3. Styrke den europæisk finansielle tilsynsramme
– Rådskonklusioner
4. (evt.) Et Europæisk Udvalg for Systemisk Risiko (ESRB)
  - a) Etablering af ESRB samt udvikling af makroprudentiel overvågning
– Generel indstilling
  - b) Rådsbeslutning vedr. overdragelse af specifikke opgaver vedr. ESRB's virke til den Europæiske Central Bank
– Generel indstilling
5. Skat - Anti-svigsaftale med tredjelande
  - a) Liechtenstein
– Politisk enighed
  - b) Andre tredjelande
– Orienterende drøftelse om forhandlingsmandater
6. Makrofinansiell assistance til Armenien, Bosnien-Herzegovina, Island, Serbien og Ukraine
– Sagen er ikke på ECOFIN dagsorden den 20. oktober 2009, men ventes vedtaget på et senere rådsmøde
7. Eventuelt
8. Siden sidst
– Ingen punkter

Side 2

Dagsordenspunkt 2b: Klimafinansiering

Resumé

Med baggrund i Kommissionens meddelelse om klimafinansiering (KOM(2009)475) ventes ECOFIN at vedtage rådskonklusioner om international finansiering i en global klimaaftale. Det vil samtidig udgøre et input til DER den 29.-30. oktober. Rådskonklusionerne ventes at forholde sig til en række af de væsentligste elementer inden for klimafinansieringsproblematikken, herunder at den internationale finansiering skal skaleres op over tid og at alle lande med undtagelse af de mindst udviklede bør bidrage til finansieringen. Finansiering til konkrete klimaindsatser vil komme fra en flerhed af multilaterale og bilaterale kanaler, og finansieringen til reduktionsindsatser skal forankres i bredt dækkende Low Carbon Growth Plans med etablering af en mekanisme til at gennemgå og vurdere planerne. På baggrund af Kommissionens meddelelse ventes konklusionerne at forholde sig til specifikke talstørrelser for fast-start finansiering for perioden 2010-2012 samt klimafinansiering på mellemfristet sigt fra 2013, men aktuelt er der ingen klar konsensus herom blandt medlemslandene.

Regeringen lægger blandt andet vægt på, at EU bekræfter, at man indenfor rammerne af en global aftale er klar til at bidrage sin rimelige andel af international finansiering til klimaindsatser i udviklingslandene. Regeringen lægger tilsvarende vægt på, at der lægges op til en klimafinansieringsarkitektur, der sikrer hensyn til effektivitet og transparens og kan styrke gensidig tillid mellem de udviklede lande og udviklingslandene. Videre lægges vægt på at EU's position på klimafinansiering i videst muligt omfang konkretiserer eller giver indikationer på mulige størrelsesordener for såvel den internationale fast-track finansiering for 2010-12 og EU's andel heraf som for klimafinansieringen på mellemfristet sigt og den internationale fordeling heraf. Fra dansk side ses gerne en EU position baseret på ambitiøse beløbstørrelser.

Baggrund

EU-Kommissionen har den 10. september 2009 udsendt meddelelsen "Stepping up international climate finance: A European blueprint for the Copenhagen deal", COM (2009) 475. Meddelelsen er udsendt med henblik på at få fastlagt en fælles EU holdning til klimafinansieringsspørgsmålet. Det vil ske gennem vedtagelse af rådskonklusioner på ECOFIN den 20. oktober, miljørådet den 21. oktober og Det Europæiske Råd (DER) den 29.-30. oktober.

Rådskonklusionerne fra ECOFIN skal samtidig ses i forlængelse af ECOFINs konklusioner om klimaspørgsmålet fra 10. marts 2009 og 9. juni 2009. ECOFIN konklusionerne skal udgøre input til DER den 29.-30. oktober.

Indhold

Det forventes, at rådskonklusionerne omhandler en række af de væsentlige elementer inden for klimafinansieringsproblematikken.

Konklusionerne ventes bl.a. at beskrive de væsentlige elementer i en klimafinansieringsarkitektur for at sikre en effektiv og efficient finansiering af reduktionsindsatser i udviklingslandene. Herunder vil alle lande, med undtagelse af de mindst udviklede, skulle udarbejde ambitiøse Low Carbon Growth Plans (LCGP), og der

etableres en mekanisme til at vurdere dem. Forventninger til hvad planerne skal omfatte beskrives. Det ventes fremhævet, at de enkelte udviklingslande bør påtage sig egen indsats svarende til landets udviklingsniveau, og det fremgår at alle udviklingslande på mellemlang sigt bør gennemføre de reduktionstiltag, der giver samfundsøkonomiske fordele, herunder udfasning af subsidier til fossile brændstoffer. Støtte vil blive givet til specifikke reduktionstiltag i udviklingslandene forankret i landenes ambitiøse strategier (LGCP).

Finansiering til konkrete klimaindsatser vil komme fra en flerhed af multilaterale og bilaterale kanaler. Betydningen af MRV (measuring, reporting and verification) understreges. De handlinger, udviklingslandene gennemfører med international støtte, skal MRV's på internationalt niveau. Alle reduktionsindsatser skal indføres i et internationalt register. Der etableres en matching funktion til at give transparens og bidrage til informationsudvekslingen. Betydningen af at sondre mellem politiske, tekniske og rådgivende funktioner understreges. Balanceret repræsentation på politisk niveau er vigtigt.

Konklusionerne ventes at gentage behovet for reform af CDM-mekanismen og etablering af en sektorbaseret kreditmekanisme, hvilket er nødvendigt både for at sikre miljømæssig integritet samt at sikre at karbonmarkedet kan levere de nødvendige finansielle flows. Det anerkendes at finansielle flows via karbonmarkedet er drevet af reduktionsforpligtigelser for de industrialiserede lande.

Konklusionerne ventes at understrege, at tilpasningsindsatser i en lantedrevet proces bør integreres med udviklingsstrategier og national planlægning. I implementeringen af tilpasningsstøtte bør synergier ift. implementering af anden støtte til udviklingslandene fuldt ud udnyttes, ligesom eksisterende institutioners ekspertise bør bruges.

For så vidt angår talstørrelser for klimafinansieringen ventes at konklusionerne indledningsvist hilser Kommissionens meddelelse velkommen og bemærker estimeret for samlede meromkostninger i udviklingslandene i 2020 på omtrent 100 mia. euro. Indenlandsk finansiering (egen indsats) og finansielle flows via karbonmarkedet bør dække hovedparten heraf, men international offentlig finansiering vil også spille en væsentlig rolle.

Konklusionerne ventes at understrege betydningen af fast-start offentlig finansiering for perioden 2010-2012 samt hvilke typer af aktiviteter, der vil kunne støttes. Det understreges, at sådan fast-start finansiering skal ske inden for rammerne af en samlet global aftale og ikke må forsinke udbygningen af den samlede finansieringsmekanisme. Konklusionerne ventes at forholde sig til Kommissionens skøn om et globalt behov på 5-7 mia. EUR om året, herunder eventuelt også EU's finansieringsbidrag.

Ift. klimafinansiering på mellemfristet sigt ventes konklusionerne at fastslå, at international offentlig finansiering bør være baseret på en global fordelingsnøgle

baseres på henholdsvis BNP og udledninger. De mindst udviklede lande bør fritages for finansieringsforpligtelser baseret på objektive kriterier. Konklusionerne ventes på denne baggrund at forholde sig til Kommissionens indikation af den mulige størrelse for den internationale klimafinansiering på mellemfristet sigt (9 til 13 mia. euro i 2013 stigende til 22 til 50 mia. euro i 2020) samt muligvis den internationale fordelingen heraf.

Det ventes fremhævet, at landene kan finansiere deres bidrag i overensstemmelse med nationale prioriteter og budgetmæssige systemer, og internationale bidrag bør kunne leveres gennem både multilaterale og bilaterale kanaler.

Finansieringsbidrag fra globale kilder kan komplementere andre finansieringsbidrag. Der er behov for globale reduktionsmålsætninger for international fly- og skibstrafik, og en del af mulige provenuer herfra kan målrettes klimaformål i udviklingslandene.

Der bør etableres et overordnet statistisk overblik over klimafinansiering. De udviklede landene bør forpligte sig til, at offentlig støtte til klimaforhold ikke vil underminere indsatsen for fattigdomsbekæmpelsen.

Det fremgår, at EU kan give støtte til mindre velstillede, relativt emissionsintensive EU-lande til at hjælpe dem nedbringe deres emissioner.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke om rådskonklusioner.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Der er tale om rådskonklusioner, som ikke har umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk lov. Det må formodes at dansk implementering af elementer i en global klimaaftale vil kunne have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke direkte statsfinansielle konsekvenser, men international klimafinansiering som skitseret i Kommissionens meddelelse vil have betydelige statsfinansielle konsekvenser.

Anvendes en rent BNP-baseret global nøgle vil en samlet international klimafinansiering på 22 - 50 mia. euro i 2020 med en EU-andel heraf på ca. 7 - 15 mia. euro umiddelbart indebære et dansk bidrag blive i størrelsesordenen 1 - 2 mia.kr. i 2020. Anvendes en rent udledningsbaseret nøgle vil EU-andelen og det danske

bidrag umiddelbart blive noget lavere, sandsynligvis i størrelsesordenen 2½ - 7 mia. euro hhv. 0,2 - 0,6 mia.kr. i 2020. I årene op til 2020 vil det samlede finansieringsniveau og dermed også det danske bidrag være lavere.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

De direkte offentlige overførsler samt overførslerne via karbonmarkedet vil indebære øgede udgifter for Danmark. Hertil kommer omkostninger i forbindelse med indenlandske reduktionstiltag.

Det er almindeligt accepteret, at de globale meromkostninger ved at sætte ind over for klimaforandringerne set i et længere tidsperspektiv vil mere end opvejes af sparede omkostninger som følge af en væsentlig afdæmpning af klimaforandringer på lang sigt. En effektiv reduktion af det globale forbrug af fossile brændsler vil afdæmpe den ventede stigning i verdensmarkedspriserne på energi og øge forsyningssikkerheden.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat om Kommissionens meddelelse om klimafinansiering er oversendt til FEU den 29. september 2009.

Samlenotat om ECOFIN konklusioner om finansiering indenfor en klimaaf tale blev forelagt FEU forud for ECOFIN-mødet den 10. marts 2009 og forud for ECOFIN-mødet den 9. juni 2009.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side lægges stor vægt på at ECOFIN kan vedtage konklusioner om klimafinansiering forud for Det Europæiske Råd. I den sammenhæng er det positivt, hvis der med konklusionerne kan gives et klart signal til de internationale forhandlingsparter om EU's position på international finansiering.

Regeringen kan støtte rådskonklusioner på linje med de ovenfor skitserede.

Regeringen lægger blandt andet vægt på, at EU bekræfter, at man indenfor rammerne af en global aftale er klar til at bidrage sin rimelige andel af international finansiering til klimaindsatser i udviklingslandene. Regeringen lægger tilsvarende vægt på, at der lægges op til en klimafinansieringsarkitektur, der sikrer hensyn til effektivitet og transparens og kan styrke gensidig tillid mellem de udviklede lande og udviklingslandene. EU's position på klimafinansiering bør i videst muligt omfang formuleres konkret og give indikationer på mulige størrelsesordener for såvel den internationale fast-track finansiering for 2010-12 og EU's andel heraf som for

den internationale klimafinansiering på mellemlang sigt (perioden 2013 til 2020) og den internationale fordeling heraf.

Fra dansk side ses gerne en EU position baseret på ambitiøse beløbstørrelser. Videre arbejdes fra dansk side for, at EU er åben for finansieringsbidrag baseret på forskellige typer kilder, herunder at global regulering af international fly- og skibstrafik kan levere bidrag til international klimafinansiering, og der arbejdes for at man fra EU's side som led i en international klimaafnåftale er parat til at kanalisere en del af klimafinansieringen via det multilaterale system inklusive en eventuel ny, multilateral klimafond, der f.eks. kunne være en såkaldt Grøn Fond som foreslået af Mexico.

I forhold til forhandlingerne internt i EU om en EU position på klimafinansiering lægges fra dansk side stor vægt på at bidrage til at finde kompromisser der kan undgå interne konflikter og bringe EU i stand til at stå samlet og til forsat at spille en ledende rolle i de internationale klimaforhandlinger og videre indgå i en ambitiøs klimaafnåftale i forbindelse med COP15.

Andre landes holdninger

Der synes overordnet set at være konsensus blandt EU-landene om de generelle træk af de kvalitative hovedelementer i klimafinansieringsarkitekturen for at sikre en effektiv og efficient finansiering.

Der synes aktuelt ikke at være nogen klar konsensus om hvor konkret og ambitiøs EU skal være på nuværende tidspunkt for så vidt angår finansieringsomfanget. Det gælder såvel fast-start finansiering (og EU's andel heraf) som finansiering på mellemlang sigt.

En gruppe af lande ønsker på grund af deres vanskelige statsfinansielle situation ikke at bidrage til fast-start finansiering. En anden gruppe af lande er af blandt andet forhandlingstaktiske grunde tøvende overfor, at EU på nuværende tidspunkt går videre end udtalelsen fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 17. september, som refererede de overordnede tal fra Kommissionens meddelelse uden at tage stilling til hverken de overordnede tal eller EU's eventuelle andel. En tredje gruppe af lande ønsker omvendt, at EU skal gå forrest med ambitiøse indspil til de internationale klimaforhandlinger.

Indtrykket er at der blandt såvel den anden som tredje gruppe af lande er større villighed til og ønske om en klar EU position på fast-track finansiering end på mellemfristet klimafinansiering. I den sammenhæng kan bemærkes, at Kommissionens meddelelse indeholder ganske brede intervaller for så vidt angår den mulige mellemfristede finansiering (22 til 50 mia. euro i 2020) og navnlig EU's andel heraf (2 til 15 mia. euro i 2020) med baggrund i en global fordelingsnøgle baseres på hhv. BNP og udledninger.

Spørgsmålet om intern EU-byrdefordeling af klimafinansiering diskuteres fortsat. Det tegner til, at der vil kunne opnås enighed om at håndtere dette spørgsmål ved en formulering i konklusionerne om at EU kan give støtte til mindre velstillede, relativt emissionsintensive EU-lande til at hjælpe dem nedbringe deres emissioner, samtidig med at det af rådsprotokollen fremgår at der bliver tale om støtte hvis klimafinansieringen i forbindelse med en international klimaafale indebærer uforholdsmæssigt store finansielle byrder for de pågældende lande (set i forhold til situationen med en BNP-baseret fordeling).